maſt, eks neid lomokesſi ka talwe-aial peab katsma?

Peet. Egga nemmad ſe külmaga kañna wilja kokko?

Hans. Ei kül wilja, ehk mu nende tõ pärraſt neid wadetakſe, kuid otſe nende hädda pärraſt.

Peet. Mis hädda kül ſel heal liñnokesſel peaks ollema?

Hans. Oh minno weñnike! kedda ennam kiuſatakſe, kui ſe mis hea on.

Peet. Tõsſi ſe, agga kes neiſt peaks putuma?

Hans. Ennä! kül kurjateggiaid wagga lomale. Wahheſt nerria hiir ſöõb temma pu ſukeſt laiaks, ehk teeb augud alt; wahheſt mältſas raiub ſelja takka augud ſisſe; lind tulleb wälja; ſuakſe ärra; wahheſt tühhane pörrotab lindo wälja ja ſöõb; monni leñnab wälja, külm tuul lööb ſtedda warſi mahha, ja rammastakſe å.

Peet. Et kule waenlaſt! kül kulen hoidmiſt liñnomehhel ka talwel.

Hans. Kül, kül, ja kui tulleb tuiſkne ilm, mattab ſuud kiñni, ja ſaddo lämmatab neid å, kui ei olle lauakenne pandud warjuks aukude peäl, ehk tulleb külm ſaapeäle, ſiis tommatakſe karda, ehk lööb jäeſie panneb augud kiñni, ſepärraſt peab ikka waatma.

Peet. Millal temma iſſe ſiis wälja nouab?

Hans. Kewwade warſi, et lummi on rahkjas, kui tulleb ſoe päwa-paiste paasto aial, ſiis hakkab toito ſama leppa- ja paaurweſt, ja angiſt aia äre, ſiis ſadetakſe wäl ja et Jummal nou on kätte añnud.

Peet. Ho! Ho! juhha ſiis korda ſaab.

Hans. Mis ſiis, weñnike, ſiis ſaad ſa rõõm-